

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. dubna 2021, **odvolání obžalovaného Jiřího V.**, nar. xxx, podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, ze dne 22. 2. 2021, sp. zn. 1 T 61/2020, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 256 tr. řádu se odvolání **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Jiří V. uznán vinným přečinem vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci podle § 324 odst. 1 písm. b) odst. 2 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku a zločinem násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Trestné činnosti se dopustil tím, že dne 30. 1. 2020 okolo 9:48 hodin v Praze 1, Sněmovní 764/4, vědom si aktuálního zasedání poslanců zákonodárského sboru, vešel do budovy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky s jedním nožem o délce 28,5 cm ukrytým v zavazadle, druhým nožem o délce 23 cm ukrytým v bandáži na levé ruce a dále s ukrytým teleskopickým obuškem při těle za účelem blíže nenaplánovaného jednání spočívajícího v tom, že za pomoci těchto zbraní a po případném překonání odporu službukonajících policistů násilně vnikne na zasedání zákonodárského sboru, kde blíže nezjištěným způsobem proti vůli zasedajících poslanců verbálně vyjádří svou nevoli s výkonem poslaneckého mandátu, konkrétně že poslanci nemyslí na obyčejné lidi a svůj poslanecký mandát vykonávají pouze za účelem moci a zisku, přičemž byl připraven svůj projev agrese realizovat i za cenu ohrožení poslanců či jiných osob výše popsanými zbraněmi, což mohlo v poslancích vyvolat oprávněné obavy z násilného útoku obžalovaného jako odplaty za výkon jejich povolání, ovšem již při bezpečnostní prohlídce v rámci rentgenové kontroly za vchodem do budovy u šatny příslušník ochranné služby Policie České republiky – poškozený Petr M., narozen xxx – zjistil, že obžalovaný má v příručním zavazadle umístěný nůž, a šel obžalovanému sdělit, aby si zavazadlo i s nožem umístil do šatny sousedící s rentgenovým zařízením, a když obžalovaný stál zády k poškozenému u šatního pultu a poškozený se zezadu pomalu přibližoval k levému boku obžalovaného, aby ověřil, že obžalovaný opravdu odevzdává zavazadlo obsahující nůž do šatny, obžalovaný náhle vytáhl pravou rukou ze skryté bandáže připevněné na předloktí levé ruky druhý nůž o celkové délce 23 cm s délkou čepele 12,5 cm a šířkou v nejširší části 2,4 cm, načež pravou rukou s nožem směřujícím rukojetí proti poškozenému vykročil směrem k poškozenému, aniž by touto rukou učinil výpad, poškozený v obraně oběma rukama chytl ruku obviněného a obžalovaný svou silou a vahou převyšující váhu poškozeného tlačil asi čtyři metry před sebou, až oba spadli na zem, načež byl za pomoci dalších přivolaných příslušníků ochranné služby zpacifikován a následně spoután a zadržen, a tímto jednáním způsobil poškozenému Petru M., narozenému xxx, otok hlavního článku druhého prstu levé horní končetiny, který byl po dobu asi šesti dnů bolestivý, aniž by toto zranění výrazně ovlivnilo běžný způsob života poškozeného. Za to byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 let za současného vyslovení dohledu nad

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková .

ním. Dále mu byl uložen trest propadnutí věci, a to loveckého nože o délce 23 cm, uloženého v hnědém pouzdře, nože zn. Columbus o celkové délce 28,5 cm, uloženého v černém pouzdře a černého teleskopického obušku o délce 16 cm a černé bandáže zn. Power MMA System.

2. Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný odvolání. Pokud jde o zločin násilí proti úřední osobě, tak má za to, že podmínkou pro naplnění subjektivní stránky je vědomost o tom, že je násilí vykonáno proti úřední osobě. Nevěděl, že poškozený Petr M. je policista, myslel si, že jde o soukromou bezpečnostní službu, neboť poškozený neměl služební stejnokroj. Pokud měl na společenském obleku připnutý odznak a identifikační průkaz, tak na první zběžný pohled nebylo patrné, že se jednalo o policistu. Ve vypjaté situaci a ve svém rozrušení přehlédl služební průkaz i odznak. Proto má za to, že nebyla naplněna subjektivní stránka zločinu násilí proti úřední osobě. Tak měl být z tohoto skutku zproštěn obžaloby. Pokud jde o přečin vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci, tak soud I. stupně měl rozhodnout o podmíněném zastavení trestního stíhání, neboť byly splněny podmínky uvedené v § 307 odst. 1 tr. řádu. Navíc nebylo reálné, aby pronikl do jednacího sálu poslanecké sněmovny, našel si zaměstnání, vykonává ostrahu, svého jednání lituje, žije řádným životem a jeho jednání bylo naprostým excesem.

3. Městský soud v Praze jako soud odvolací, přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr.ř. napadený rozsudek ve všech jeho výrocích jakož i řízení mu předcházející z hlediska vytýkaných vad co do zákonnosti a odůvodněnosti a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

4. Trestní řízení proti obžalovanému bylo vedeno v plném souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu včetně procesních ustanovení, zabezpečujících ochranu jeho zákonných práv a zájmů, právo na řádnou obhajobu nevyjímaje. Již v přípravném řízení byla plně zákonnou formou shromážděna převážná většina reálně dostupných pro věc podstatných důkazů a byl tak získán podklad pro pozdější zákonné a spravedlivé meritorní rozhodnutí. Soud I. stupně v hlavním líčení provedl důkazy v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu a podle zjištění odvolacího soudu důsledně postupoval tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci a ze správně zjištěného skutkového stavu také při svém rozhodování vycházel. Soud I. stupně hodnotil všechny relevantní důkazy včetně důkazů zdánlivě méně závažných v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Všechny v úvahu přicházející důkazy nalézací soud správně zevrubně hodnotil, jednotlivě, v souhrnu i ve všech vzájemných souvislostech. Soud I. stupně naprosto správně zjistil skutkový stav, a protože i zdůvodnění jeho skutkových závěrů i logických myšlenkových postupů, které soud I. stupně k těmto závěrům dovedly, odpovídalo podle zjištění odvolacího soudu požadavkům vymezeným ust. § 125 tr. řádu, lze na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku pro jejich správnost a přesvědčivost odkázat. Odvolací soud se s těmito závěry i s konkrétní argumentací použitou soudem I. stupně ztotožnil.

5. K námitkám uplatněným v odvolání obžalovaného možno jediné připomenout, že soud I. stupně založil i v tomto ohledu svá zjištění na komplexním vyhodnocení všech relevantních důkazů, zejména pak na výpovědi poškozeného Petra M., svědků Evy S., Daniela T., Ivo S. a Jana K. a zčásti dokonce na dílčím doznání samotného odvolatele. Závěry soudu I. stupně jsou logické a v provedených důkazech mají dostatečnou oporu. Ze znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika vyplynulo, že znalec na přiložených CD ze zajištěných dat zjistil, že obžalovaný vyhledával plán akcí Poslanecké sněmovny a dopravní spojení na místo činu. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vyplynulo, že v inkriminované

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková .

době byly schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost vyšetřovaného skutku zachovány a schopnosti toto jednání následně ovládat byly sníženy mírně a nevýznamně v důsledku dekompenzace akcentované osobností obžalovaného. Nebylo navrhováno žádné ochranné opatření. Z odvětví soudního lékařství ze znaleckého posudku vyplynulo, že pokud by byl nůž užit ostrím, je způsobilý ke vzniku bodných, řezných a bodnořezných ran. U poškozeného nebyla zjištěna poranění ve smyslu řezných či bodnořezných ran, která by nasvědčovala sebeobraně proti užitému ostrí nože. Lze konstatovat, že ze znaleckého posudku vyplynulo, resp. byla potvrzena obhajoba obžalovaného, že neútočil na poškozeného ostrím, ale rukojetí nože. Kamarád obžalovaného uvedl, že obžalovaný byl dlouhodobě frustrován rodinnou situací a nespokojen s politickou situací v zemi a opakovaně zmínil, že by to chtělo nějakou defenestraci vlády. Sám obžalovaný uvedl, že nikomu ublížit nechtěl, zbraně měl u sebe proto, aby ho poslanci začali poslouchat, protože bez zbraně by ho neposlouchali. Plánoval, že by přišel k hlavnímu mikrofonu a tam začal mluvit, zbraň by měl vytasenou, aby z něho neměli pouze legraci. Vzal si s sebou 2 nože a teleskopický obušek. Samotný útok na poškozeného M. popsál tak, že se chtěl přes něho dostat dál. Myslel si, že je to nějaká ostraha, hlídač, nevěděl, že se jedná o policistu. Svědek T. byl povolán k nějaké události s nožem a po příjezdu byl zadržen obžalovaný. Úkolem tohoto svědka bylo zjistit, co se stalo. Svědek vytěžoval policisty i obžalovaného. Obžalovaný uvedl, že přišel pobít poslance. Tento svědek se ho ptal opakovaně, zda to myslí vážně a dostal stejnou odpověď. Z fotodokumentace průkazky Ochranné služby Policie ČR a odznaku Ochranné služby policie ČR je patrné, že i kdyby byl přehlídnut odznak, tak průkazka zavěšená na krku poškozeného nebyla k přehlédnutí. Je dostatečně velká a její obsah čitelný. Obžalovaný se nejprve legitimoval policistům z ochranné služby při vchodu, kteří mají stejné průkazky i odznaky. Obžalovaný počítal s tím, že jej při činu mohou zastřelit. Soud I. stupně správně uzavřel, že obžalovaný při útoku na poškozeného byl minimálně srozuměn s tím, že poškozený je příslušníkem Policie ČR, a že tedy útočí proti úřední osobě, i když poškozený nebyl v uniformě. V obecné rovině nelze postupu nalézacího soudu při hodnocení důkazní materie jako celku i důkazu jednotlivých cokoli oprávněně vytknout, přičemž konkrétní hodnocení těchto důkazů z pohledu jejich hodno věrnosti, důkazní síly apod., zůstává výhradně v kompetenci nalézacího soudu. Případný zásah odvolacího soudu do této oblasti by znamenal hrubé porušení zásady volného hodnocení důkazů nalézacím soudem, navíc ovšem neměl odvolací soud, jak již bylo uvedeno, ani v tomto ohledu k postupu soudu I. stupně výhrad.

6. Skutkové i právní otázky řešil soud I. stupně správně. Přesvědčivě v odůvodnění napadeného rozsudku vysvětlil a odůvodnil konkrétní právní kvalifikaci, kterou použil pro vyjádření obžalovanému spolehlivě prokázané trestné činnosti. Odvolací soud shledal, že soudem I. stupně použitá právní kvalifikace představovala správně a zákonně vyjádření, prokázané stíhané trestné činnosti měla dostatečnou oporu v provedených důkazech a odpovídala zákonu. Celý výrok o vině napadeného rozsudku byl shledán správným a plně zákonným.

7. Odvolací soud se dále zabýval otázkou přiměřenosti uloženého trestu. Obžalovaný dosud nebyl soudně trestán. Oba rodiče mu zemřely, je bezdětný a našel si nyní stále zaměstnání. Jedná se u něho o nezralou akcentovanou osobnost se sníženou frustrační tolerancí s menší emoční vyvážeností. Uložený trest tak, jak jej vyměřil soud I. stupně je spíše mírným trestem, nežli přísným, ale podle názoru odvolacího soudu za současného stanovení dohledu úředníka Probační a mediační služby ve zkušební době, je tento trest schopný splnit účel trestu a odpovídá osobě

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková .

pachatele. Odvolání obžalovaného bylo shledáno nedůvodným a jako takové bylo zamítnuto.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 7. dubna 2021

JUDr. Felicia H r u š k o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková .